

Rosa canina 'Schmid's Ideal'

róża dzika 'Schmid's Ideal'

Grupa Rootstock

Podkładka przeznaczona do szczepienia róż. Do uprawy prowadzona w 1912 roku przez Roberta Schmidta w Bad Köstritz. Już od ponad 100 lat zalecana do okulizacji odmian szlachetnych z wszystkich grup róż, przeznaczonych zarówno do uprawy w gruncie, jak i w szklarniach. Uznawana za jedną z najlepszych podkładek pod róże pienne. Krzewy szlachetne okulizowane na niej są długowieczne, kwiaty są pięknie, intensywnie zabarwione. Róże wielkokwiatowe kwitną na niej szczególnie obficie. Podkładkę rozmnaża się przez wysiew nasion. Nasiona przed siewem poddaje się procesowi stratyfikacji. Szyjki korzeniowe, na których okulizuje się oczka, są proste i dość długie. Termin okulizacji zależy od rejonu uprawy i przebiegu pogody, ale jest długi i zwykle obejmuje cały lipiec. Krzewy w szkółce rosną przeciętnie, ale uprawiane dłużej w ciągu kilku lat osiągają do 3 m wysokości i szerokości. Róża tworzy dużo odrostów korzeniowych. System korzeniowy jest słabiej rozgałęziony, dlatego rośliny mają wysokie wymagania pokarmowe. Najlepiej rosną na glebach dobrze uprawionych o odczynie obojętnym lub alkalicznym. Odporna na przemarzanie korzeni w mroźne zimy. Mało wrażliwa na choroby. Sama podkładka nie różni się bardzo od róży dzikiej i jest rzadko uprawiana w ogrodach. Na przełomie czerwca i lipca rośliny zawiązują pojedyncze, bladioróżowe, niezbyt duże i lekko pachnące kwiaty o średnicy 3-5 cm. Kwiaty są osadzone pojedynczo lub są zebrane w małe kwiatostany na krótkich pędach ubiegłorocznych. Owoce pomarańczowe do szkarłatnych, jajowate lub gruszkowate, gładkie, rzadziej lekko ogruczone. Liście świeżozielone, połyskujące, gęsto osadzone na zielonych pędach o niewielkiej liczbie kolców. Starsze pędy szarobrunatne. Zastosowanie i funkcja ekologiczna podobne jak róży dzikiej. Krzewy nadają się do sadzenia w formie żywopłotu, do tworzenia zadrzewień śródpolnych i założeń naturalistycznych.

autorzy opisu tekstowego: Marta Monder; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	odkrywca, hodowca (selekcjoner): Robert Schmidt Niemcy; wprowadzenie do handlu: 1912
grupa roślin	róże
grupa użytkowa	róże parkowe
forma	krzew
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	krzewiasty wyprostowany krzewiasty rozłożysty
docelowa wysokość	od 2 m do 3 m
barwa liści (igieł)	jasnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	pojedyncze pachnące kwiatostan

barwa kwiatów	różowe
pora kwitnienia	czerwiec lipiec
owoce	czerwone pomarańczowe ozdobne i jadalne
pora owocowania	sierpień wrzesień
nasłonecznienie	stanowisko półcieniste stanowisko słoneczne
wilgotność	roślina tolerancyjna
rodzaj gleby	przeziębna ogrodowa
walory	jadalne owoce ładne jesienne zabarwienie odporność na zanieczyszczenia ozdobne owoce pachnące kwiaty roślina miododajna roślina kolczasta lub ciernista
zastosowanie	rekultywacja kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody) w grupach soliter (pojedynczo) owoce na przetwory
strefa	4

autorzy opisu tabelarycznego: Marta Monder; , Związek Szkółkarzy Polskich;